

■ Herman en Mary Schaftenaar uit Apeldoorn zijn de eerste bewoners van Résidence oud-Bommenede.

Test geslaagd voor zorghuis Zonnemaire

door Melita Lanting

ZONNEMAIRE – „We genieten elke dag, de manier waarop we opgevangen worden, is zo fijn.” Mary en Herman Schaftenaar uit Apeldoorn zijn de eerste bewoners van een zorgwoning op Résidence Oud-Bommenede in Zonnemaire. Ze zijn er nu bijna drie weken en vertrekken binnenkort weer naar huis. Een stuk uitgeruster dan toen ze kwamen, vertellen ze.

Ze verblijven in de proefwoning, een bestaande woning die is aangepast aan zorgbehoeften. Toch ademt het huis nog een gewone sfeer met een keuken, zithoek en slaapkamer op de begane grond. Résidence Oud-Bommenede gaat zestig zorgenheden bouwen en met deze proefwoning kan gekeken worden hoe de zorgvraag en prettig wonen op elkaar afgestemd kunnen worden. Herman Schaftenaar zijn gezondheid is in de laatste twee jaar hard achteruit gegaan. Hij moest vijf operaties ondergaan en loopt nu met een rollator. „Je leven verandert dan ingrijpend”, vertellen beiden. Voor Mary Schaftenaar betekende de ziekte dat ze veel zorgtaken kreeg. „Mijn vrouw heeft verschrikkelijk veel moeten doen”, vertelt Schaftenaar. Hij

heeft zelf moeten leren omgaan met zijn beperkingen.

Na zijn ziekenhuisopnames moest Schaftenaar revalideren. Handigheidjes onder de knie krijgen, weer een basisconditie opbouwen en leren lopen met een rollator. Dat proces is in Apeldoorn begonnen en is voortgezet in Zonnemaire. In de oefenzaal, maar ook door de dagelijkse wandelingetjes op het terrein. „En wat fijn is, is dat we hier de zekerheid hebben dat we zorg kunnen krijgen als dat nodig is. Dat geeft een veilig gevoel en dat is belangrijk.”

Résidence Oud-Bommenede doet mee aan het project Zeeuwse Huiskamer; een initiatief om Zeeuwse organisaties te ondersteunen bij het vinden van antwoorden op vragen over wonen, zorg en welzijn. De Zeeuwse Huiskamer realiseert drie proeftuinen, Oud-Bommenede is het eerste project dat draait. Ook in Terneuzen en Goes komen 'huiskamers'.

► **De eerste bewoners hebben hun intrek genomen in de proefwoning op Résidence Oud-Bommenede.**

HUTTENDORP

‘Ik heb wel op

Vijftig kinderen bouwen Huttendorp.

ZIERIKZEE – Vloerbedekking, een kaarsenstandaard en zelfs een behangetje zijn gebruikt om de eigen hut maar zo mooi mogelijk te maken. Drie dagen lang konden kinderen uit de wijk Poortambacht in Zierikzee hutten bouwen op het parkeerterrein aan het Hatfieldpark en dat leverde stuk voor stuk ingenieuze bouwwerkjes op. Jamie en Saskia hebben echt een klein paleisje gebouwd, compleet met een foto van koning Willem-Alexander en koningin Máxima aan de wand. „Ik had allemaal bouwtekeningen bij me toen ik hier de eerste dag kwam en het is precies zo geworden als de bedoeling was”, zegt Jamie. Hij was vooral aan het timmeren en Saskia ging verven. „Ik heb me bij de eerste keer timmeren op mijn duim geslagen.” Het tweetal is er - net als Joshua en Noël van een hutje verderop - trots op dat ze bijna alles zelf hebben gedaan. „Bij die hut hebben de vaders alles getimmerd”, zeggen ze. Luca, Bratt, Nick en Stijn hebben ‘Dos Ballos’ gebouwd. Een echte mannenhut, met weinig opsmuk. Ze luieren wat in de hut met de radio aan. De fantasie is groot. Zo is er een hut in Afrikaanse sferen, bedekt met riet en een ‘kampvuurtje’ met daarboven twee plastic vissen. De hutten zijn na drie dagen bouwen amper af als de boel al weer afgebroken moet worden. Geen traditioneel kampvuur aan het einde, want daarvoor geeft de gemeente geen vergunning meer af. „Daarom hebben we nu met de brandweer afgesproken dat ze vanavond iets doen met water en spelen”, vertelt Caroline Steenhard, een van de organisatoren. „De kinderen vinden het wel moeilijk dat ze het straks gelijk weer moeten afbreken, maar dat is helaas zo.”

■ Jamie en Saskia hebben ‘Holland House’ gebouwd. „Met een mac-Holland”, wijst Jamie. Aan de zijkant zit een loket, als bij de drive-in-versie van een grote hamburgerketen. Ze hebben aan alles gedacht. Ze hebben stoeltjes getimmerd, op de wanden is behang geplakt en op de vloer ligt laminaat. Een windmolen moet zorgen voor energie.

■ Dos Ballos is een echte mannenhut. Stevig, maar simpel ingericht zonder frutsels. Op vloer ligt vloerbedekking. Perfect om op te hangen en dat doen ze dan ook. Waarom Dos Ballos? „We zijn in Spanje geweest en hebben dat daar gezien” zeggen Luca, Nick en Bratt (Stijn is er niet bij). „En onze hut is het meest waterdicht”, vertellen ze trots.

■ Marco Quist bij de balen stro. foto Ronald den Dekker

Stro is onmisbaar voor de boer

ZIERIKZEE – Stro is wellicht niet de meest tot de verbeelding sprekend product van de akkers. Het komt immers niet op de borden terecht. Maar voor de veehouderij is het onmisbaar. „Je hebt graszaadstro, tarwestro en gerststro”, legt Marco Quist uit Zierikzee uit. Hij heeft naast zijn akkerbouwbedrijf een fouragebedrijf en handelt in stro. „Graszaadstro is een restproduct van de graszaadteelt.” Na het dorsen van het graszaad blijven de stengels over. Deze worden kort gesneden en in veevoer verwerkt. „Daarmee wordt de pens gestimuleerd en eet de koe meer.” En dat is goed voor de melkproductie. Gerst- en tarwestro zijn ook restproducten en worden veel in de stallen ge-

bruikt voor het vee om op te liggen. Het wordt ook verwerkt in voer en er gaat stro naar de bloembollenteelt. Als in het najaar de bollen de grond in gaan worden de velden afgedekt met stro om de bollen te beschermen tegen de ergste kou. Quist haalt stro van zijn eigen akkers en hij koopt van andere boeren. Zodra de combine met de tarwe of gerst van het land is, kan Quist aan de slag met het drogen en verwerken. Het stro wordt - als het droog genoeg is - in grote balen van 400 kilo geperst. Bij de verwerking van stro steekt het nauw hoe vochtig het materiaal is. Te nat product kan gaan broeien. Dan loopt de temperatuur in een baal te hoog op, waardoor brand kan ontstaan.

■ We rijden er langs, maar wat groeit er nou eigenlijk op de akkers?

Daarom wordt altijd de vochtigheid van stro gemeten, ook als het in de schuur ligt. „We steken dan een vochtigheidsmeter in een pak en kijken of het goed is. Halen we het van het land en is het dan al een beetje twijfelachtig of het droog genoeg is, zetten we het apart met een meter er in om het extra in de gaten te houden.”